

Statsutskottets betänkande nr 52 om regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av teletrafik

Riksdagen remitterade den 14 september 1994 regeringens proposition nr 159 till statsutskottet för beredning.

Statsutskottets skattedelegation, som har be-
rett betänkandet för utskottet, har hört äldre
regeringssekreteraren Hannele Kerola vid fi-
nansministeriet, överdirektören Vesa Palonen
vid trafikministeriet, skattesekreteraren Antti
Kondelin vid skattestyrelsen, juristen Jorma
Koivunmaa vid Telecom Finland Ab och avdel-
ningschefen Seppo Reinamo vid Telefoninrätt-
ningarnas Förbund.

I år har det uppburits nio procent i skatt på
försäljning av teletjänster. Skatten räknas ut på
basis av teletjänsternas skattefria försäljnings-
pris.

Helsingfors den 28 oktober 1994

Regeringen föreslår att skatt av statsekono-
miska skäl skall uppbäras på försäljning av tele-
tjänster även 1995. I lagens 9, 11, 13 och 17 §§
föreslås de ändringar i sak som följer av förläng-
ningen av giltighetstiden. Ett förslag till stadgan-
de om förlängning av lagens giltighetstid ingår i
25 § som innehåller stadgandet om ikraftträdan-
de.

Av de orsaker som nämns i propositionen och
med stöd av erhållen utredning finner utskottet
lagförslaget behövligt och tillstyrker det.

Utskottet föreslår vördsamt

*att lagförslaget skall godkännas utan
ändringar.*

I den avgörande behandlingen deltog ordfö-
randen Saari, vice ordföranden Luttinen, med-
lemmarna Hämäläinen (delvis), Jokiniemi, Jääs-
keläinen, Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Luukkai-

nen, Malm, Ryyränen, Sasi, Törnqvist och
Vihriälä samt suppleanterna Apukka, Backman,
Lehtosaari, Linnainmaa, Renko och Savela.

Reservation

I regeringens proposition nr 159 föreslås att
giltighetstiden för lagen om beskattning av tele-
trafik förlängs till slutet av 1995. På försäljning
av telefon- och andra teletrafiktjänster skall allt-
jämt betalas nio procent i skatt. Telefonbolagen
har haft dåliga praktiska erfarenheter av tele-
skatten: svårigheter har särskilt orsakats av att
teleskatten skall betalas på prestationsgrund,
varvid man har blivit tvungen att fördela indi-
viduella faktureringar t.o.m. i fyra delar för att
kunna fastställa skattegrunden.

Då teleskatten infördes genom en ettårig skat-
telag 1994 påstods det i propositionens motive-
ring att teleskatten var ett resultat av försöken att
försöka finna beskattningsformer som ökar sta-

tens skatteintäkter och som inte oskäligt belastar
funktioner som är av central betydelse för sam-
hällsekonomin eller som skulle försämra utkom-
sten för de medborgare som har det sämst ställt.
Tillsammans med den för 1995 föreslagna höj-
ningen av bruksavgiften för bil och mervärdes-
skatten och den förhöjning av kommunernas
skatteören som föranleds av att statsandelarna
minskas kommer den extra teleskattebelastning-
en att bli oskälig bl.a. för rörelsehandikappade.
Teleskatten drabbar sålunda just de medborgare
som har det sämst ställt. För handikappade är
teletjänsterna både väsenliga för informationen
och nödvändiga för säkerheten.

Teleskatten har också negativa konsekvenser

för samhällsekonomin. Den försämrade de finska hitech-företagens konkurrensförmåga på den internationella marknaden eftersom det inte i något annat EU-land finns någon motsvarande skatt. Framgången för tillverkarna av inhemska mobiltelefoner har fått nödvändigt stöd av hemmamarknaden. Teleskatten stagnerar denna hemmamarknad. Teleskatten försämrar samhällsekonomin också därför att kostnadsförhöjningen försvårar verksamheten för de små och medelstora företag som är beroende av snabb kommunikation och kommunikation som inte hindrar rörelsefriheten.

Skattesystemet borde utvecklas till ett klart och enkelt system. Punktskatter, såsom teleskatten är godtagbara endast om de förenas med ett mera omfattande miljövårdssyfte. Målsättning-

arna för teleskatten är rent fiskala. Grunden för teleskatten är densamma som för mervärdesskatten, dvs. televerksamhetens omsättning. Sålunda är det fråga om en skatt som alldeles uppenbart baserar sig på omsättningen, något som strider mot EG:s sjätte skatteharmoniseringsdirektiv. Mervärdesskatt är den enda konsumtionsskatt som godkänns i direktivet.

Teleskatten innebär dubbelbeskattning av telenätjänster. Utom teleskatten beläggs de med en mervärdesskatt om 22 %. De som är skyldiga att betala mervärdesskatt har inte rätt att dra av denna skatt.

På grundval av det ovan anförda föreslår vi

att lagförslaget i utskottets betänkande skall förkastas.

Helsingfors den 28 oktober 1994

Hannele Luukkainen

Asko Apukka

Timo Laaksonen